

[Birte Weiss]

gentagne stormløb mod Danmarks Radio, eller sagt lidt mere præcist: forsøg på stormløb. Sandheden om centrum-demokraternes mange store armsving i radiatorådet er nemlig, at hr. Erhard Jakobsen og hans lytterkomité uhyre sjældent har fået medhold i klagerne. Sandheden er, at det store flertal i radiatorådet i de allerfleste tilfælde har fundet klagerne umotiverede, har fundet dem fejlagtige eller ubeføjede, og det er altid sket efter en nøje gennemgang af den indklagede udsendelse og af omstændighederne omkring dens tilblivelse.

Det store, brede radiatorådsflertals stadige tilbagevisning af klagerne er for socialdemokratiet et udtryk for, at radiolovens krav om alsidighed i det store og hele bliver opfyldt. Selvfølgelig er der nogle smuttere imellem, og sådan må det naturligvis være, når man har 14.463 timers radio og 2.530 timers fjernsyn i løbet af et år – dette er tallene for 1978. Selvfølgelig sker der fejl, selvfølgelig er der forsømmelser, og selvfølgelig er der også imellem sjusk, men taget som helhed finder vi, at programudbuddet er alsidigt og i overensstemmelse med radiolovens formålspåra-
graf.

Anderledes med centrum-demokraterne. Deres ræsonnement er følgende: når vi ikke kan få ret i vores klager, så må vi lave loven om, så den kommer til at passe til klagerne. Det er efter vores opfattelse en så bagvendt efterrationalisering, at partier, der har et seriøst ønske om at værne om alsidigheden, kreativiteten og ytringsfriheden i Danmarks Radio, må sige fra.

Ellers er det mest interessante ved forslaget utvivlsomt bemærkningerne, selv om jeg ikke vil påstå, at de er overraskende. Ingen, der i forbindelse med centrum-demokraternes landsmøde her i efteråret oplevede hr. Erhard Jakobsen for åben skærm opfordre sine medlemmer til at udforske den politiske tendens hos alle kulturformidlere – det var bibliotekarer, det var kulturcenterfolk, pædagoger og lærere – kan forbløffes over, at klappjagten på Danmarks Radios medarbejdere nu også søges intensiveret.

Hvad er det så, der står i bemærkningerne? Ja, oversat til almindelig dansk står der, at Danmarks Radio bevidst favoriserer visse – og hvis der er nogen, der er i tvivl om, hvad »visse« betyder i denne forbindelse, kan jeg sige, at det betyder socialistiske –

synspunkter, og at medarbejderne benytter en lang række tricks til at forfølge dette formål.

Tiden tillader ikke at pille alle de påstande, der er i bemærkningerne til lovforslaget, fra hinanden, og det skulle heller ikke være nødvendigt, for det sker på hvert eneste radiatorådsmøde. Uge efter uge må vi konstatere, at hr. Erhard Jakobsen har uret, han og hans lytterkomité er enten løbet med en halv vind eller har klaget helt uden begrundelse, når man har set røde spøgelse. Derfor vil jeg indskrænke mig til at konstatere, at socialdemokratiet ræver de eksisterende publiceringsregler verholdt og ønsker det påtalt og rettet, hvis de overtrædes. Men vi vil ingen omstændigheder være med til at lovfæste den mistro og den bremse på kreativiteten, som centrum-demokraterne er talsmænd for. Vi vil værne om alsidigheden i det samlede programudbud og ikke lægge så snævre rammer for den enkelte udsendelse, at resultatet bliver konformitet og kedsommelighed.

Vi vil naturligvis heller ikke være med til de foreslåede ændringer i forbindelse med radionævnets kompetence. Formålet er at gøre ministeren ansvarlig for den enkelte udsendelse – et system, som ellers kun findes i de østlige totalitære lande. Efter at vi for nylig er blevet præsenteret for et tilsvarende centralistisk og totalitært forslag fra centrum-demokraterne – det var på uddannelsesområdet, hvor man også ville gøre ministeren og sågar endda folketingets undervisningsudvalg ansvarligt ved at være med til at udarbejde undervisningsplanerne – må man erkende, at centrum-demokraterne tilsyneladende har svært ved at finde rundt i den politiske geografi. Vi må tage klart afstand fra de tendenser. Om den del af centrum-demokraternes forslag skal jeg i øvrigt kun henvise til, at der har været tilsvarende forsøg på andre kulturområder, og at det er blevet afvist både for filmens vedkommende og for kunstfondens vedkommende af brede flertal her i folketinget.

Hermed skal jeg afvise både den filosofi, der ligger bag, og de konkrete forsøg, der ligger i centrum-demokraternes forsøg på at gøre radioen mere tånløs og mindre engagerende.

Poulsgaard (FP):